

МАРКО ГАНЧЕВ
О МИГ БЕЗ ПАРИ, ПОСПРИ

chitanka.info

Ама че дивотия:
да завиждат на тия,
дето перат пари.
Аз ги съжалявам дори.
Щото вчера жена ми
изпра ми
една двајсетачка,
изостанала в джоба на ризата
отпреди кризата.
То беше такава играчка:
че на котлона суши я,
че я глади с ютия,
че я духа с прахосмукачка!
Ами ако не бе двајсетачка,
а цяла пачка?
Преобърнахме всичките закачалки,
банските, дето ѝ станали малки,
новите маратонки,
старите наполеонки
(да, да, гвардията не се предава,
може да има забравен жезъл,
но изглежда, че със световната слава
сик транзит и той е излезъл).
На ти блуза, дай ми гащи —
стара къща е,
какво пък!
Бъркай, сгъвай, хайде наште!
Аз — налице, тя — наопък.
След като всичкото проверихме без грешка,
вдигнахме от пода последната дрешка
да избършем чела,
шепнейки, да, да, любовно: ела!
О, миг, поспри!
Ако искаш пък — не.
Но сме сигурни в къщи поне,

*че нямаме пари
за пране.
1991*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.